

πραγματικότητα, σέ ένα είδος μυθιστορήματος πού ασχολείται μέ τό πώς γράφεται ένα μυθιστόρημα, μέ τήν ποιητική δημιουργία, δηλ. μέ τόν έαυτό του. Αυτό τό μυθιστόρημα, ή συγγραφέας τό όνομάζει «αυτοκατοπτριστικό» (self-reflexive) καί τό τοποθετεί μέσα στην παράδοση του μυθιστορήματος τής αυτοσυνειδησίας (self-conscious novel).

Μέ βάση τόν όρισμό του αυτοκατοπτριστικού μυθιστορήματος ξεφεύαζε καί αναλύεται μέ λεπτομέρεια τό έργο του 'Αμερικανού συγγραφέα Barth καί του 'Ιρλανδού συγγραφέα Beckett.

Μαρία Ντούρου-Ήλιοπούλου (Τομέας 'Ιστορίας), 'Η άνδεγαυική κυριαρχία στη Ρωμανία επί Καρόλου Α' (1266-1285).

Μέ τήν εργασία αυτή γίνεται προσπάθεια νά έρευνηθεί ή πρώτη καί σημαντικότερη περίοδος τής άνδεγαυικής κυριαρχίας στη Ρωμανία, συγκεκριμένα στην Πελοπόννησο, Κέρκυρα καί περιοχή θέματος Δυρραχίου (Regno Albaniae) επί Καρόλου Α' (1266-1285), ίδρυτου του άνδεγαυικού οίκου τής Νεαπόλεως. 'Η έρευνα στηρίχθηκε κατά κύριο μέρος στη μελέτη των έγγραφων τής άνδεγαυικής Γραμματείας (cancellaria Angioina) σέ συνδυασμό μέ δυτικές καί βυζαντινές πηγές. Τά νέα στοιχεία πού προέκυψαν αφορούν στη διοικητική, στρατιωτική καί οικονομική όργάνωση πού επέβαλε ό Κάρολος Α' στις ρωμανικές κτήσεις του.

'Αντικειμενικός σκοπός του Καρόλου Α' ήταν ή έκδίωξη του Μιχαήλ Η' Παλαιολόγου καί ή άνασύσταση τής Λατινικής αυτοκρατορίας τής Κωνσταντινουπόλεως. Γιά τήν πραγματοποίηση του σκοπού του άκολούθησε στις κτήσεις μετριοπαθή πολιτική —προσαρμοσμένη στις τοπικές συνθήκες— καί απέφυγε νά επιφέρει προκλητικές καινοτομίες πού θά δυσχερατούσαν τούς νέους ύπηκόους. Τά άξιώματα πού εισήγαγε άναποκρίνοντας στις άνάγκες κάθε περιοχής καί στην προϋπάρχουσα κατάσταση (στό πριγκηπάτο 'Αχαΐας διατήρησε τή φράγκικη όργάνωση των σταυροφόρων, ενώ στην Κέρκυρα καί θέμα Δυρραχίου, πού ήταν βυζαντινές έπαρχίες, εισήγαγε δυτικά άξιώματα). Στόν κοινωνικό τομέα επηρεάσθηκε από τίς τοπικές ίδιομορφίες, δηλ. τά φράγκικα συστήματα στην Πελοπόννησο καί τή βυζαντινή ύποδομή στις άλλες περιοχές καί δέν επέφερε αλλαγές. αντίθετα, επικύρωσε τίς προηγούμενες φορολογίες καί δίκαιο ('Ασίζες στό πριγκηπάτο, βυζαντινό στην Κέρκυρα καί Δυρράχιο). Προέβη μόνο σέ άντικατάσταση τής ορθόδοξης ήγείας μέ καθολική στις βυζαντινές έπαρχίες. Κύριος στόχος τής οικονομικής του πολιτικής ήταν ή αύξηση των κρατικών έσόδων γιά τήν άντιμετώπιση των στρατιωτικών δαπανών (όργάνωσε προς όφελός του τό έμπόριο των σιτηρών, μονοπώλιο άλατιού καί νομισματοκοπείο γιά τή μισθοδοσία των στρατευμάτων του).

"Ολγα Κατσιαρδη-Hering (Τομέας 'Ιστορίας), 'Η έλληνική παροικία τής Τεργέστης, 1751-1830.

· Στόχος τής μελέτης ήταν νά καλυφτεί, όσο τό δυνατό σφαιρικά, τό πρόβλημα κοινότητα - παροικία στό παράδειγμα τής Τεργέστης. Μέ σκοπό νά πληρωθεί αυτός ό στόχος, χωρίζεται ή μελέτη σέ δυό μέρη: Α': διαπραγμάτευση του ζητήματος τής κοινοτικής όργάνωσης 'Ελλήνων καί «'Ιλλυριών» στην άρχή, μόνον 'Ελλήνων από τό 1782 κ.έ. 'Η θέση τής έκκλησίας, ή οικονομική δομή τής κοινότητας, ή λειτουργία του σχολείου, ή πολιτική δραστηριότητα κοινότητας, ως σώματος, καί παροίκων συμπληρώνουν τήν εικόνα του προβλήματος: κοινότητα. Στοιχεία πού αφορούν στη δημογραφική εξέλιξη των 'Ελλήνων παροίκων καί ό βαθμός τής συμμετοχής τους στά κοινοτικά ζητήματα, στάδια άκμής καί, κυρίως, στην κοινοτική λειτουργία καθιστούν άπαραίτητο ένα Β' μέρος, στό όποιο νά ξεφεύζονται οι οικονομικές δραστηριότητες των 'Ελλήνων

παροίκων, αφού οικονομικά, καθαρά, χαρακτήρα είχε ο έλληνισμός της Διασποράς και της Τεργέστης, ειδικότερα, τουλάχιστον στην περίοδο που εδώ έρευνάται.

Μέ βάση πλούσιο υλικό από τα αρχεία της Τεργέστης, Βενετίας, Βιέννης, Παρισιού παρουσιάζεται η εικόνα των επιχειρησιακών —έταιρικών, εμπορικών και ασφαλιστικών δραστηριοτήτων των Έλλήνων— μέσα στα πλαίσια της αυστριακής οικονομικής πολιτικής και των συγκυριών του εμπορίου στην ανατολική Μεσόγειο — καθώς και της βιοτεχνικής και πλοιοκτητικής τους δύναμης. Προσπάθεια εξακρίβωσης των εμπορικών δρομολογίων διακίνησης των εμπορευμάτων από τους Έλληνες και τό ειδος των προϊόντων (σέ μικρό μόνο βαθμό κατορθώθηκε νά διαπιστωθεί και τό ύψος των διακινούμενων προϊόντων) κλείνει τό Β' μέρος. 'Η μελέτη καταλήγει σέ γενικές παρατηρήσεις μέ στόχο τήν ένταξη, μέ συντομία, των Έλλήνων στό εμπόριο της Τεργέστης μέ τό Levante και τή συμβολή τους στήν κοινωνική, οικονομική και οικιστική εξέλιξη της ίδιας της πόλης.